

En dum gås i Zackenberg ... ugebrev nr. 5, 1. juli 2007

Under början på veckan visade Zackenberg liksom hela förra veckan upp en av sina bästa sidor. Solen sken från en klar blå himmel. Myggen vaknade raskt men det är ett litet obehag man gärna står ut med för att få spisa morgonmat ute i solen. Strålände sol 24 timmar om dygnet resulterade snabbt i att en del av oss nyanlända fick en rödrosa färg som är särskilt framträdande på öronen och näsan. Det är inte bara vi människor som påverkas av det fina vädret. När vi kom hit upp den 19 juli var knappt några växter igång ute i Rylekær där vi tre (Lena Ström, Torbern Tagesson och Mikhail Mastepanov från Lunds universitet) ägnar oss åt att mäta fluxer av metan och CO₂.

Nu snart 2 veckor senare är det mesta grönt, gräsen har vuxit flera cm och polarullen har börjat blomma. Ute i kärret har Mikhail ägnat sig åt att få den årliga Geobasis monitoringen av metan upp och köra. Medan Lena och Torbern (inte att förväxla med vår kollega Torben Røjle Christensen som vi fick lämna hemma i år) efter lite inledande motgångar fått ännu ett mätinstrument att fungera. Detta har absolut inte skett utan Mikhaills hjälp som får ses som vår lilla grupps tekniska geni.

Under veckan har han inte bara svarat på en massa mer eller mindre smarta frågor utan också räddat livet på en döende dator. Det hade heller inte gått utan den hjälp vi fått av stationens stöttepelare Philip, Emil och numera också Henrik som kom med flyget nu i veckan och så klart Irene som förser oss med massor av god mat. Nu rullar mätningarna i kärret på och de första resultaten är insamlade så det bådär gott för kommande veckors fältarbete.

Veckan har också bjudit på både riktigt tragiskt och lite mer underhållande djurliv. Det riktigt tragiska är att äggen i Jeroens "sandpiper" bon nästan alla blivit uppätta av polarräv först var det 22, sen efter bara en natt 7 och ännu några dagar senare var det bara 4 orörda bon kvar. Betydligt mer underhållande var det då att vi haft fint besök av en rimligt tam och möjligen lite dum snögås som följt folk i hälarna både ute i fält och på stationen.

Den har druckit salt såpvatten ur insektsfällor, snällt vankat efter män med gevär och i torsdags följde den med oss ut i fält där den bet i våra märkpinnar och slangar och betade lite gräs i våra provrutor. Mest nervös blev den inne på stationen när den hamnade i Irenes famn så helt dum är den nog inte, för vilken gås vill hamna i nävarna på en kock. Ute i fält hittade Ditte en svans (hale) som tillhört gissningsvis en hund eller möjligen en varg (ulv). Eftersom Dittes rävlykamera nu i veckan fångat föregående veckas varg på bild och det klart framgick att den har svans är det ju knappast den. Troligen en hund då? Sirius patrullen kontaktades men de var inte helt klara över om de saknade en svans. Så kanske löper det runt ytterligare en varg i Zackenberg dalen, en svanslös?

På fredagen var det som om vädret bestämt sig att göra en liten maktdemonstration för vi vaknade till regn som senare övergick i ett vått snöfall. Yllemössor, långkalsonger och regnkläder kom till riktig nytta och myggen gömde sig en kort stund. Fredag var också Irenes födelsedag och detta firades med mycket god mat, gott vin, födelsedagskaka, grönländskt kaffe, födelsedagssånger på engelska, svenska, holländska, ryska, grönländska och självklart på danska. På kvällen hade det klarnat en hel del så Irenes

födelsedag kunde avslutas med en lång midnattsvolleybollmatch i sann Zackenberg anda, dvs nästan helt i utan regler.

På lördag och söndag var det igen strålande sol, morgonmat ute i solen och mer behagliga mätningar ute i Rylekær. För Lena som var ensam kvar inne på stationen (medan alla andra jobbade hårt i fält) bjöd söndagsförmiddagen på en invitering till herrfrukost från Philip, Emil och Henrik. Förutom trevligt sällskap bjöds det på vad vi skåningar skulle kalla för "mye å stadi mad". På söndagskvällen bjöds vi sen alla på en festmåltid tillagad av Emil.

För Lena och Mikhail är detta tredje gången i Zackenberg och vi tycker det är lika underbart som vanligt. Torbern som är här för 1:a gången skall nu stanna ytterligare 5 veckor och hoppas på att vädret förblir mje dejligt och att försöksytorna i Rylekær får vara ifred för gåsen.

/Lena, Torbern och Mikhail